

forlagsstiller af, Vædringsforflag under Nr. 3, til Vedtagelse.

Rasmusen: Jeg kan jo i det væsentlige slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler har udtalt, men jeg vil dog ikke undlade at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende Flertallets Vædringsforflag til nærværende Lov. Det forekommer mig, at det har ikke taget saa ganske blidt paa dette Forflag, thi naar man ser hen til de Andragender, der ere komne fra den Egn, Banen skal gaa igennem, synes det, som om det ærede Udvalgsflertal ikke har taget Hensyn dertil. Det kan dog ikke nægtes, at der er god Grund til, at man gør Krav paa eller ønsker at faa en Bane her, efter at der er givet Løfte derom for 12 Aar siden, da Jaaborg-Ringe-Banen blev vedtagen. Naar der nu indvendes derimod, at der ikke var givet Løfte, ligger det dog saa nær at se, at det var Tilfældet. Selv om det ikke lige frem direkte har været udtalt under Forhandlingerne, vilde det dog være besynderligt at bygge en Bane fra Jaaborg til Ringe, naar man ikke skulde forudsætte til Nyborg. Thi det var jo kun en lille kort Stump Bane, Staten der kom til at overtage, og selv om det ikke lige frem blev fastsat, var det dog ubetinget Hensigten, at Banen skulde fortsættes til Nyborg. Tanken var jo den Gang ogsaa, at der skulde kunne blive en gennemgaaende Trafik derfra over til vor sydlige Nabo. Dette faldt dog bort, da vi kom ind paa Gedserruten. Løftet var imidlertid givet ikke alene den Gang, men jeg kan sige, at det har været givet personligt af forhærende Ministre, og den nuværende højtærede Indenrigsminister har loyalt sluttet sig dertil, idet han har betragtet det som en Arv efter sine Forgængere at fremkomme med Forflaget. Hvad Forflaget nu angaar, er det efter min Anskuelse ubilligt, at Udvalget vil forlange mere i Forpagtningsafgift for denne Bane end den højtærede Minister forlanger, og saa meget mere besynderligt anser jeg det for at være, da der er bleven udtalt, at en saadan Bane ingenlunde vil betale sig, det bliver da endnu mere urimeligt at forlange, at den skal svare en højere Forpagtningsafgift, end Regeringen forlanger. Jeg kan ikke forstaa, at dette kan passe sammen. Der er i Betænkningen givet Andrydninger ogsaa om den høje Kommunesum, som forlanges, nemlig fra Amtskommune og Bykommune. Det tillod jeg mig ved første Behandling af Sagen at omtale, men der er ikke taget Hensyn dertil, og følgelig er der vel ikke noget ved den Sag at gøre for Tiden, men jeg haaber, at dersom Forflaget

kan naa saa vidt, at det kan komme over i det andet Ting, man da vil tage lidt mere lempelig paa det, end der er taget paa det her i dette Ting. Derfor kan jeg efter det Kendskab, jeg har til Sagen, ikke andet end tillade mig at anmode ærede Medlemmer om at stemme mod det Forflag, som er fremkommet fra Udvalgets Flertal, derimod kan jeg til Dels gaa ind paa det Underændringsforflag, som er fremkommet fra Mindretallet, det peger dog hen paa, at der mulig kan blive en Overenskomst om denne Sag. Naar det blev vedtaget, tror jeg, selv om der kan være andre Punkter, som kunne ligge i Vejen, at der dog maatte til tredje Behandling opnåas Overenskomst om dette Forflag. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer om at stemme mod Flertallets Vædringsforflag, men stemme for Underændringsforflaget.

Rundsen: Jeg har tilladt mig at begære Ordet for nogle korte Bemærkninger for derved at motivere min Stilling til det stillede Vædringsforflag. Da det foreliggende Lovforflag første Gang blev forelagt her i det høje Ting, eller i hvert Fald første Gang jeg havde Lejlighed til at udtale mig derom, ville ærede Medlemmer erindre, at jeg udtalte mig mod, at Staten overhovedet bortforpagtede denne Bane. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa mine Udtalelser og mit Motiv til at stille mig saaledes, kun skal jeg anføre, at jeg principielt mener, at Staten bør være Ihændebruger af Samfærdselsmidlerne, men at jeg desuagtet godt kan gaa med til private Anlæg, naar visse Egne af Landet ikke paa anden Maade kunne blive forsynede med Baner, som de trænge til, men jeg kan ikke gaa med til, at Staten bygger en Bane og saa bortforpagter den til et Selskab, som skal drive den privat.

De stillede Vædringsforflag under Nr. 1 og Nr. 2, hvilket sidste jo kun er et Underændringsforflag til Nr. 1, stiller Sagen endnu mindre i Overensstemmelse med min Anskuelse, end selve Lovforlaget var. I Lovforlaget var der forudsat, at saa fremt Bortforpagtning ikke kunde finde Sted, skulde Banen drives som Statsbane, men ved Vædringsforflaget er det gjort til en Betingelse, for at Banen overhovedet skal bygges, at den bliver bortforpagtet. Naar jeg ikke kan sympatisere med, at denne Bane bliver bortforpagtet, kan jeg selvfølgelig endnu mindre være med til, at Bortforpagtningen skal være en Betingelse for, at Banen overhovedet skal bygges, og derfor mener jeg, at burde stemme imod de Vædringsforflag, som ere stillede af Udvalgets Flertal og tillige mod det Under-